

Skogsbruk utan hyggen

I Sverige brukas nästan all skog, endast några enstaka procent av landets skogar är formellt skyddade från skogsbruk. Med drastiska metoder som kalhyggen, markberedning, dikning och plantering i enformiga trädrader har rik, varierad skog förvandlats till monotona trädodlingar med unga träd.

Skogsbruket i Sverige har därför allt för stor negativ påverkan på djur och växter, men också människors upplevelser i naturen. Den svenska allmänheten vill inte mötas av kalhyggen och ogenomträngliga planteringar av unga barrträd under skogspromenaderna. Vi vill att skogens djur och växter ska finnas kvar även i framtiden. Vi vill kunna plocka svamp och bär, ta avstressande skogspromenader, titta på djur och växter eller jaga i varierade och rika skogsmiljöer. Och vi vill att barnen ska kunna leka i skogen i närheten av tätorter och städer där allt fler av oss bor.

Hyggenas tid är därför förbi, hyggesfria skogsbruksmetoder har trots starkt motstånd vuxit fram och fått fler utövare. Skogsbruk utan hyggen, där skogen även efter uttag av träd ser ut som och fungerar som en skog, måste utvecklas för att tillgodose människans upplevelser av natur och för att den biologiska mångfalden ska finnas kvar. Många skogsägare önskar idag alternativ till att deras skog kalavverkas, men har svårt att få hjälp för att ställa om till ett modernt och skonsamt skogsbruk. Myndigheter, men också markägareföreningarna som ska hjälpa sina medlemmar att förvalta skogen, har ofta dåliga kunskaper eller är direkt negativa till nya, hyggesfria metoder. Här krävs en ändrad attityd och ny kunskap för att Sverige ska övergå till ett modernt skogsbruk.

Vi kan inte fortsätta att utarma naturen och skapa ett lapptäcke av hyggen och unga tonårsskogar som inte duger för rekreation eller djur- och växtliv. Kalhyggesfritt skogsbruk är nödvändigt och måste utvecklas genom praktiskt arbete.

Karin Åström

Vice ordförande
Naturskyddsföreningen

Per-Olof Erickson

Ordförande
Naturskyddsföreningen i Gävleborgs län